

Betinas forløb på SK

Herunder kan du læse et referat af mine første 5 møder på Sexologisk Klinik.

Jeg skal indledningsvis oplyse, at referatet er nedskrevet af en god bekendt, som har en fortid som ekspert i forhør. De 5 referater er nedskrevet over 3 dage, med mange timers "forhør" og sammenligninger af oplyste data og grundig kontrol og på baggrund af notater som er taget efter hvert besøg..

Efter mit 5. møde med SK, blev jeg indkaldt til endnu et møde med Ellids Kristensen, som min hustru også deltog i. Det er nu ved at være så længe siden, at jeg har opgivet at få lavet referat af dette møde, men nederst kan du læse hvad jeg husker fra mødet, og hvad min hustru husker.

VIGTIGT: Læs også journalerne fra SK her.

Blev henvist til Sexologisk Klinik af egen læge.
Modtog brev fra SK med indkaldelse til en orienterende samtale.
I brevet vedlagt et skema til udfyldelse om eget liv.

7. juni 2007 kl. 13 til 1345.

Orienterende samtale med psykolog Rikke Kildevæld Simonsen.

Sexologisk Klinik, Rigshospitalet, afsnit 7411, Blegdamsvej 9, 2100 København Ø
Tlf. 35457657 eller 35457120.

Kom for sent til dette første møde, da det viste sig vanskeligere at finde frem, end forventet. Indfandt mig i receptionen på 1. sal og blev henvist til et venteværelse, hvor jeg ville blive afhentet af Rikke Kildevæld.

I venteværelset var der tre andre personer.

Ind i venteværelset kom en kvinde og sagde højlydt: Bjarke.

Jeg følte mig forlegen ved at blive kaldt frem ved brug af navnet Bjarke - mit gamle drengenavn, når jeg helt og fuldt fremstod som en kvinde, både i min påklædning, mit hår og min makeup. Fra min læge er jeg klar over, at henvisningen til Sexologisk Klinik var lavet med angivelse af navnet Betina.

Men jeg rejste mig og gik hen til kvinden og fornemmede, at det var en form for afprøvning af mig og min reaktion.

Kvinden sagde blot: Vi skal lige herop.

Vi gik op til 2. sal. Hun tog en nøgle frem og låste op til et kontor.

Kommet ind bad hun mig tage plads. Det var et lille kontor med et skrivebord og et par stole med et lille bord imellem. Der satte vi os over for hinanden.

Kvinden præsenterede sig ikke, men jeg gik ud fra, at det måtte være Rikke Kildevæld Simonsen.

Rikke Kildevæld: Vi har fået en henvisning fra din læge. Hvorfor er du her?

Betina: Jeg har udfyldt dette. (Rakte den egenbeskrivelse frem mod hende, som jeg havde

medbragt). Og undskyld, at den ikke er indsendt til jer.

Forklarede, at jeg havde fået en depression og dermed også en skriveblokering, så jeg ikke kunne få taget mig sammen til at få den skrevet så betids, at den kunne sendes, hvorfor jeg medbragte den i stedet.

Jeg fortsatte med at besvare Rikke Kildevælds spørgsmål: Jeg er her for at få en kønsskifteoperation, og synes, at det er et underligt spørgsmål, da det må være åbenlyst, hvorfor jeg er her.

Rikke Kildevæld modtog egenbeskrivelsen og lagde den i en mappe.

Rikke Kildevæld: Fortæl om dit liv.

Betina: Hvad skal jeg fortælle?

Rikke Kildevæld: Start med din familie.

Betina: Fortalte i 10 til 15 minutter generelt om mit livsforløb.

Rikke Kildevæld: Fortæl om dit arbejdsliv og dit uddannelsesforløb.

Betina: Fortalte derom i ca. 20 minutter.

Rikke Kildevæld: Hvordan er dit sexliv - onanerer du?

Betina: Op til tidspunktet, hvor jeg startede med hormonbehandling, onanerede jeg en smule.

De gange, jeg har onaneret, har det været på grund af et frustrerende fysisk behov, som blev lettet ved onani. Ofte dog uden udløsning. Og hver gang har det efterfølgende været forbundet med lede ved at have gjort det.

Det må være noget rent fysiologisk styret af testosteronen, for straks jeg startede med hormonbehandling med Androcur forsvandt enhver trang til onani.

Rikke Kildevæld: Hvor hyppigt onanerede du.

Betina: Sjældent - højst en til to gange om måneden, højst tre gange.

Fortalte om et kortvarigt forhold til en kvinde. Jeg havde ikke nogen som helst lyst og gjorde det kun for at glæde hende, men det seksuelle samvær føltes nærmest som en voldtægt.

Fortalte om et besøg på PAN i Århus, hvor en mand udviste interesse. Det, at en mand viste interesse, føltes godt, men interessen var ikke gensidig.

Fortalte om, at jeg var flyttet sammen med min genbo. Havde kendt hende som beboer i samme ejendom gennem flere år. Der var en indre følelse af, at vi hørte sammen.

Vi eksperimenterede med vores sexliv. Herunder også med min penis, men jeg havde ingen glæde eller fornøjelse ved det, og det havde min hustru heller ikke. Den blev nærmest brugt som en dildo, og jeg havde ikke udløsning. Vores forhold er dog så nyt - vi har kun været sammen i lidt over fjorten dage - så meget kan jo ændre sig.

Rikke Kildevæld: Tiden er gået, vi må slutte nu.

Betina: Hvad skal der så ske nu?

Rikke Kildevæld: Jeg vil gennemgå det, du har fortalt og de papirer, der foreligger.

Vi skal nu holde en konference, hvorefter du vil få besked om to tre uger.

Under konsultationen var der ingen afbrydelser fra Rikke Kildevæld. Hun skrev adskillige sider notater.

Gav hånd og sagde farvel.

Rikke Kildevæld åbnede døren og gik først ud af kontoret.

Rikke Kildevæld (da jeg stod i døråbningen): Min personlige mening er, at du ikke er transseksuel.

Jeg blev nærmest lamslået og paf. Kunne slet ikke samle mig til at svare eller spørge om noget. Jeg gik ned til min hustru, der sad i bilen. Jeg var helt rystet og chokeret og tæt på at græde.

Konsultationen hos Rikke Kildevæld var ikke behagelig. Hun virkede ikke rar eller tillidsvækkende, og blot det at tænke på samtalen med hende er ubehagelig.

Har svært ved at omtale hende som Rikke Kildevæld og vil hellere omtale hende som Rikke Kildevæld Simonsen, da brugen af hendes fulde navn ligesom er med til at gøre hende mere upersonlig.

Jeg finder også hele konsultationen lidt underlig, idet den forinden var omtalt som et orienterende møde, hvorfor jeg havde forventet at blive orienteret om, hvordan forløbet på klinikken skulle foregå. Men intet fik jeg fortalt.

Jeg fik ikke nogen besked som nævnt af Rikke Kildevæld, men alene en indkaldelse til mødet med Jørgen Bech-Jessen.

* * *

13. august 2007 kl. 1400 til 1445.

Samtale med psykolog Jørgen Bech-Jessen.

Indfandt mig i receptionen og blev henvist til venteværelset.

En mand kom ind i venteværelset og spurgte: Bjarke Hvejsel?

Fulgtes med ham til hans kontor. Det var en del større end det kontor, Rikke Kildevæld Simonsen havde. Derfor fik jeg indtryk af, at han var mere betydningsfuld, end Rikke Kildevæld.

Gensidig præsentation.

Jørgen: Hvorfor kommer du her?

Betina: Jeg ønsker en kønsskifteoperation og gerne hjælp til min stemme, men ved ikke rigtigt i hvilket omfang I kan hjælpe mig.

Jørgen: Fortæl om dig selv.

Jeg opfattede det derhen, at jeg skulle fortælle om mig selv som person.

Fortalte, at jeg mistet tilliden til Sexologisk Klinik på grund af samtalen med Rikke Kildevæld. Jeg var rystet over, at hun efter tre kvarter kunne afgøre hele mit liv, efter kun at have stillet helt banale spørgsmål. Det havde gjort, at min tillid var meget lille.

Var på et tidspunkt under fortællingen lige ved at græde, fik tårer i øjnene og mine læber sitrede, da det var ubehageligt at fortælle om.

Der var ingen reaktioner fra Jørgen over det.

Jørgen: Vi er der bl.a. for at teste jer af, og det kan godt blive personligt og virke stødende.

Jeg slog mig til tåls med forklaringen, men sagde, at det havde virket meget uheldigt.

Jørgen: Jeg kan jo ikke bestemme, hvordan de andre gør tingene, men det kan da godt virke forkert, at gøre det under første konsultation.

Jeg brugte derefter en halv time på at forklare om min kønsidentitet, lige fra jeg var barn og frem til nu, og at jeg i dag kan se, at der var mange tegn, da jeg var lille, som jeg i dag kan forstå.

Jørgen: Det er jo et problem, at du har en datter - er det på otte år?

Betina: Hvorfor. Hun ser jo aldrig mine kønsdele.

Jørgen kommenterede ikke.

Betina: Jeg lever som og klæder mig som kvinde, og min datter opfatter mig som en kvinde.

Jørgen: Ok.

Jørgen: Vi har ikke mere tid. Hvis du lige vil vente udenfor, så kommer jeg med en attest om, at konsultationen har fundet sted.

Jørgen kom med den et par minutter senere.

Det var en attest til brug for refusion af transportudgifter.

Jørgen havde virket rar og behagelig og var en tillidsskabende person.

Men alligevel var der ikke meget nærvær, som det må forventes ved en meget intim og fortrolig samtale.

Der var ingen synlige reaktioner under mine fortællinger. Det var såmænd lidt ligesom at tale til en båndoptager.

* * *

9. september 2007 kl. 1400 til 1445.

Samtale med Rikke Kildevæld Simonsen.

Indfandt mig i receptionen og blev henvist til venteværelset.

Jeg mødte betydelig mere forventningsfuld op til samtalen, end jeg gjorde sidste gang.

Rikke Kildevæld indfandt sig i venteværelset og spurgte: Bjarke?

Jeg rejste mig og gik over til hende. Sammen gik vi op til hendes kontor. Der var ingen given hånd eller hilsen på hinanden. Hun virkede nærmet irriteret.

Rikke Kildevæld: Vi har jo givet dig diagnosen transvestisk fetichist. Det betyder, at du ikke kan komme i betragtning til en kønsskifteoperation.

Jeg var chokeret over at få sådan en diagnose og spurgte: Hvordan kan I stille sådan en diagnose?

Rikke Kildevæld: Der er slet ikke nogen lamper, der er tændt om, at du er transseksuel.

Betina: Hvordan kan du nå den diagnose? Hvilke konkrete ting kan få dig til at tænke sådan?

Rikke Kildevæld: Der er ingen lamper, der er tændt for mig.

Betina: Hvilke lamper, og hvilke kriterier er ikke opfyldt?

Rikke Kildevæld: Ja - nu vil jeg jo ikke diskutere faglighed med dig.

Betina: Hvordan kan du på tre kvarter med banale spørgsmål afgøre, om jeg er transseksuel? Det virker ikke særlig seriøst.

Rikke Kildevæld: Med min erfaring er der overhovedet ingen ting, der tyder på, at du er transseksuel.

Betina: Hvordan kan du sige det. (Samtidig pegede jeg "sigende" på mine bryster).

Rikke Kildevæld: Vil ikke anfægte dit udseende. Det er nydeligt.

Betina med en angribende tone: Du kan da ikke seriøst mene, at jeg er en mand, der går i dametøj af seksuelle årsager?

Rikke Kildevæld: Jamen, du er ikke transseksuel, så du vil ikke blive lykkeligere af en kønsskifteoperation. Men derfor kan vi godt hjælpe dig.

Betina: Hvordan?

Rikke Kildevæld: Ved at få dig til at acceptere dét, du er.

Betina: Jeg kan ikke acceptere det, du siger, jeg er. Det vil jeg ikke have nogen gavn eller glæde af. Jeg er transseksuel.

Din diagnose er forkert. Den må du lave om.

Rikke Kildevæld: Det vil ikke være professionelt af mig, hvis jeg ændrer min diagnose.

Vi er sat her for at forvalte og administrere et sæt regler lavet af Sundhedsministeriet. Vi er lige glade med den enkeltes problemer, hvis de ikke kommer ind under det, og så er det sådan set lige meget, om det er det rette for den enkelte person.

Betina: Jo, det vil netop være professionelt at indrømme, at du har taget fejl.

Rikke Kildevæld: Jeg mener ikke, at jeg har taget fejl.

Betina: Sådan for afklaringens skyld, så betyder transvetisk fetichist en mand, der klæder sig i dametøj på grund af sex?

Rikke Kildevæld: Nej, det kan man ikke sige. Det kan betyde meget andet.

Betina: OK - men vi kan vel blive enige om, at transvetisk fetichist betyder en mand, der går i dametøj af seksuelt relaterede årsager?

Rikke Kildevæld: Ja - det kan man godt sige.

Betina: Jamen, så har jeg jo ikke anden mulighed end at tage til Thailand for at blive opereret.

Rikke Kildevæld: Jamen jeg kan da ikke udelukke, at du vil blive lykkeligere af at få en operation i Thailand.

Betina: Du har jo lige sagt, at jeg ikke vil blive lykkeligere af en kønsskifteoperation. Hvordan kan du så sige dette?

Rikke Kildevæld: Jamen de to ting har ikke noget med hinanden at gøre.

Jeg kiggede forundret på hende, men valgte at opgive at forfølge dette emne yderligere.

Betina: Jeg synes, jeg spilder min og jeres tid, hvis din konklusion ikke kan ændres, og jeg kan på ingen måde forstå, at du kan sige, at jeg ikke er transseksuel.

Du må da kunne forklare, hvilke kriterier, jeg ikke opfylder.

Rikke Kildevæld: Nu vil jeg ikke diskutere faglighed.

Hvorfor kom du ikke meget tidligere? F. eks., da du var nitten år?

Betina: Jeg anede intet om dette, da jeg var i den alder. Der var ingen information, og I reklamerede jo ikke om jer selv. Jeg troede, at jeg var pervers og blot måtte lære at leve med det. Da jeg fandt ud af tingene senere i livet, søgte jeg jo også hjælp.

Men jeg føler, at I vil presse mig ned i en firkantet boks. Men jeg har nogle pikke, der stritter ud, så jeg passer ikke i boksen. Jeg kan jo knække pikkene af, men så er jeg ikke mig selv mere. Jeg vil godt have, at du forklarer, hvorfor jeg efter din mening, ikke er transseksuel.

Rikke Kildevæld: Jamen, du vil jo være sammen med kvinder. Du har været gift i mange år og har haft et godt ægteskab.

Betina: Hvor ved du fra, at jeg har haft et godt ægteskab?

Rikke Kildevæld: Og du klarer dig jo godt i det liv, du har med din hustru.

Betina: Ja følelsesmæssigt er jeg lykkelig, men jeg er ikke glad for mine fysiske tilværelse og har aldrig været det.

Rikke Kildevæld: Ja, men du har jo ikke lidt nok.

Betina: Hvordan ved du, hvordan jeg har lidt?

Rikke Kildevæld: Det kan jeg jo se i papirerne.

Betina: Det passer jo ikke. Jeg har aldrig fortalt nogen offentlig person om, hvordan jeg har lidt, så hvordan kan du vide det?

Det er ikke længere siden end i januar måned, at jeg seriøst overvejede at tage livet af mig selv, men dog valgte at prøve at leve som den, jeg er.

Så du må ændre din diagnose, for den er forkert.

Hvis du ikke vil det, så spilder vi jo hinandens tid. Så kan jeg bruge tiden bedre til at tjene penge til at tage til Thailand.

Rikke Kildevæld: Det vil ikke være professionelt af mig at ændre min diagnose. Men du kan få en samtale med Ellids Kristensen.

Betina: Vil det ændre noget? Ellers spilder jeg jo blot mere tid.

Rikke Kildevæld: Jeg kan lave en aftale, så du kommer til at tale med Ellids Kristensen.

Betina: Hvis du mener, at det kan ændre noget, så kan vi godt prøve det.

Rikke Kildevæld: Så laver jeg en aftale med Ellids Kristensen.

Samtalen slut.

Under konsultationen virkede det meget hurtigt, som om Rikke Kildevæld var i forsvarsposition, bl.a. grundet hendes gentagne henvisninger til, at jeg kunne få en samtale med Ellids Kristensen. Fik også indtryk af, at Rikke Kildevæld måske ville ændre sin diagnose, når jeg havde haft en samtale med Ellids Kristensen. Det virkede som om, at Rikke Kildevæld først ville kunne ændre sin diagnose efter jeg havde haft en samtale med Ellids Kristensen.

* * *

22. oktober 2007 kl. 1400 til 1445.

Samtale med Ellids Kristensen.

Indfandt mig i receptionen og blev også denne gang henvist til venteværelset.

En kvinde indfandt sig og kaldte: Bjarke Hvejsel.

Samtalen forløb næsten som med Jørgen Bech-Jessen.

Ellids Kristensen var tillidsvækkende, virkede ærlig og rar at tale med.

Ellids Kristensen: Tag plads.

Lille kunstpause.

Betina: Jeg skal lige fortælle dig om mit nye navn. Jeg har fået officiel navneændring til Gry Betina Hvejsel og anvender navnet Betina som tiltale- og kaldenavn.

Ellids Kristensen: Men det kan du da ikke hedde. Gry er da et pigenavn.

Betina: Jeg har taget det netop fordi Gry af de fleste opfattes som et pigenavn, men jeg har undersøgt tingene. Gry er også et godkendt drengenavn.

Ellids Kristensen: Nå.

(Det blev udtalt på en måde, som tvivlede hun på, hvad jeg fortalte).

Betina: Jeg har haft samtale med Rikke Kildevæld, der mente, at jeg skulle tale med dig, da jeg føler, at jeg spilder min tid med Rikke Kildevæld, hvis hun mener jeg er transvetisk fetichist.

Ellids Kristensen: Fortæl om dig selv.

Betina: Jeg får også hormoner - antitestetoronbehandling og østrogenbehandling, og så får jeg behandling til fjernelse af mit skæg.

Ellids Kristensen: Men det kan man da ikke.

Betina: Jo. Hormonerne har jeg fået ordineret af en gynækolog i Randers og fjernelse af skægvækst har jeg fået efter henvisning fra min egen læge.

Ellids Kristensen: Men hvor har du fået det gjort?

Betina: På Marseillesborg hospital i Århus. Der har de en laserklinikk.

Ellids Kristensen: Nå

(Stadig på den der tvivlende måde).

Betina: Du skal tænke på, at det er mit liv, og jeg gør, hvad jeg kan for at gøre det så godt som muligt. Det er jo også derfor, jer kommer her.

Ellids Kristensen: Hvorfor kommer du her?

Betina: Jeg er meget utryk ved at få foretaget en kønsskifteoperation i udlandet. Vil hellere have den her.

Ellids Kristensen: Fortæl om dit liv.

Jeg fortalte om mit liv generelt og som præget af problemer, hvoraf flere set i baglyset peger på de nuværende identitetsproblemer.

Fortalte om familiens manglende accept, om problemer i skolen med drengene, der mobbede.

Kunne ikke forstå drengenes vitser og deres væremåde.

Forsøgte at fortælle om de ting, jeg mente var vigtige for at få hende til at forstå, at jeg er transseksuel. Og herunder om ting, som Rikke Kildevæld havde omtalt, at jeg ikke havde lidt af eller under.

Ellids Kristensen: Du har jo brugt din penis.

Det er jo lidt af et problem, at du har brugt din penis for så kort tid siden, det vidner jo om, at du er glad ved den, så det kan komme på tale at holde en pause på et års tid.

Betina: Det er også ok, blot det ikke går ud over den samlede behandlingstid. Så kan jeg sagtens leve med det.

Begyndte at forklare, at brugen af sin penis aldrig havde været forbundet med lyst, og at den nærmest var blevet brugt som et redskab for at få kærlighed i ægteskabet.

Ellids Kristensen afskar og sagde: Det er ligegyldigt. Du etvæsentligste er, at du har brugt den for nyligt. Det er det eneste, der tæller.

Ellids Kristensen noterede og stillede i øvrigt ingen spørgsmål eller kommenterede noget.

Ellids Kristensen: Nu skal vi til at stoppe. Du vil få besked inden for et par uger.

* * *

Under den sidste del af samtalen virkede det, som om at det mest var et spørgsmål om tid, men at Ellids Kristensen ville se tiden an et års tid.

For at få mulighed for at uddybe min brug af min penis skrev jeg den 23. oktober 2007 kl. 13:54 en e-mail til Ellids Kristensen:

Fra: Betina Hvejsel
Sendt 23. oktober 2007 13:54
Til: sexologi@rh.hosp.dk
Emne: Ellids Kristensen

Jeg vil gerne takke for en behagelig og saglig konsultation i går d. 22. okt. Kl. 14.

Jeg ved ikke om det vil gøre nogen forskel i din diagnose, men jeg føler at jeg manglede at oplyse dig om nogle fakta vedr. min seksualitet.

Som jeg nævnte, har min hustru og jeg kortvarigt "eksperimenteret" med min penis i slutningen af maj i år.

Ingen af os fandt dog nogen fornøjelse ved det. Dette er allerede blyst.

Men hvad jeg føler der wskaal føjes til er at, siden juni 2006, har jeg ikke haft en fysisk udløsning, eller leget med min penis.

Jeg var på det tidspunkt udsat for noget jeg nærmest vil betegne som voldtægt af en kvindelig bekendt, og efterfølgende følte jeg endnu større lede ved mit fødte køn. Den sidste gang jeg havde samleje med sædafgang var tilbage i starten af januar 2006.

I perioden fra januar 2006 til juni 2006 har jeg masturberet et par gange om måneden, når den fysiske trang blev for stor og mit psykiske velbefindende blev for ringe. Den fysiske trang tilskriver jeg dog tilstedeværelsen af testeteron i kroppen, da jeg ikke i den forbindelse havde nogle seksuelle fantasier eller nogen egentlig nydelse ved det. Masturbationen har aldrig været efterfulgt af et ekstremt lille selvværd og stor samfundhed over at jeg havde givet efter for mit fysiske behov.

Jeg ved ikke om dette ændrer noget i forhold til diagnosen, men jeg følte at jeg havde brug for at fortælle det.

Venlig hilsen
Betina Hvejsel.

* * *

Da jeg ikke hørte noget fra Sexologisk Klinik, sendte jeg den 30. november 2007 denne e-mail:

Fra: Betina Hvejsel
Sendt: 30. november 2007 11:35
Til: sexologi@rh.hosp.dk
Emne: Vedr. konsultation med Ellids Kristensen d. 22. okt. 2007

Hejsa.

Ved min konsultation d. 22. oktober 2007 kl. 14.00, sagde Ellids at jeg ivlle høre mere indenfor 2-3 uger. Nu er der gået over en måned, uden at jeg har hørt noget. Mon jeg snart kan regne med at høre

noget igen?

I forbindelse med, at jeg skal til at søge om refusion af befordringsgodtgørelse igen, har jeg opdaget at min attestation fra min seneste konsultation d. 11. sept. 2007 med Rikke Kildevæld Simonsen, er bortkommet. Vil det være muligt for jer at tilsende mig en ny?

Venlig hilsen

Betina Hvejsel

* * *

Modtog kort efter en indkaldelse til konsultation hos Rikke Kildevæld den 17. december 2007.

* * *

**17. december 2007 kl. 1200 til 1245.
Samtale med Rikke Kildevæld Simonsen.**

Indfandt mig i receptionen og blev også denne gang henvist til venteværelset. Rikke Kildevæld indfandt sig og kaldte: Bjarke. Vi gik op på hendes kontor. Jeg fandt det stødende, at blive kaldt på ved anvendelse af navnet Bjarke, da jeg jo havde fået navneændring og også fortalt det til Ellids Kristensen ved mødet med hende.

Rikke Kildevæld: Du er ikke transseksuel og vil aldrig blive betragtet som transseksuel og vil aldrig komme i et observationsforløb eller i betragtning til en operation.

Betina: Og det står ikke til at ændre?

Rikke Kildevæld: Nej. Det bliver aldrig anderledes.

Betina: Men det kan jeg ikke forstå. Ellids Kristensen talte om at vente et års tid.

Rikke Kildevæld (Ledte lidt i sine papirer): Det står der ikke noget om her.

Betina: Hør her. I tager fejl. Det er simpelthen en forkert diagnose.

Hvad vil der ske ved, at jeg kommer i et observationsforløb, så I kan se, at I tager fejl?

Rikke Kildevæld: Det vil aldrig komme på tale.

Betina: Hvis jeg kommer igen om et par år, hvad så?

Rikke Kildevæld: Det vil ikke ændre noget.

Betina: Men så giver du mig reelt kun to valgmuligheder - Thailand eller selvmord.

Rikke Kildevæld svarede ikke - sad blot stille.

Betina: Det skal du tænke på, når du går i seng om natten, og når du behandler dine næste patienter.

Rikke Kildevæld: Jeg har ingen problemer med at sove om natten.

Betina: Men så kan jeg jo lige så godt gå. Så har vi jo ikke mere at snakke om.

Rikke Kildevæld: Jo. Du kan da sagtens gå i behandling her.

Betina: Og hvad? Lære at være det, du siger, jeg er? Du tager fejl. Jeg er ikke transvetisk fetichist. Jeg er transseksuel.

Rikke Kildevæld: Men vi kan jo godt hjælpe dig f.eks. med at klare en operation i Thailand.

Betina: Jeres system er forkert.

Du siger det er et problem, at jeg har været gift og har børn. Du siger, at det er et problem, at jeg klarer mig godt, at jeg er orienteret mod kvinder.

Jeg kan fremlægge dokumentation på i hvert fald tre fire personer, som er opereret her i Danmark, og som har haft en lignende situation som mig.

Rikke Kildevæld: Det kan jeg ikke kommentere. Så må de have løjet og snydt systemet.

Betina: Efter hvad jeg ved, har de fortalt alt, så jeg tror ikke, de har snydt systemet.

Rikke Kildevæld: Det kan jeg ikke tage mig af - hvad andre har gjort før mig.

Betina: Jamen de kriterier, du har stillet op passer jo ikke engang med det, I skriver. I skriver, at I går ud fra standarden, men den overholder I jo slet ikke.

Rikke Kildevæld: Ja, nu sidder vi her igen, hvor du anklager mig for systemet, og det synes jeg er urimeligt.

Betina: Jeg er jo patient. Du er behandler. Hvem ellers skal jeg henvende mig til?

Rikke Kildevæld: Det skulle du have klaget over, da du talte med Ellids Kristensen i stedet for at sidde og angribe mig.

Betina: Jeg angriber ikke dig personligt. Jeg angriber jeres system og jeres måde at diagnosticere på.

Rikke Kildevæld: Kan godt lave et nyt møde med Ellids Kristensen til dig.

Betina: Hvorfor kan du ikke bare fortælle Ellids Kristensen, hvad jeg siger.

Rikke Kildevæld: Det er jo ikke min opgave.

Betina: Helt ærligt, jeg er patient - du er behandler. Jeres interne problemer kan jeg ikke tage mig af. Jeg må gå ud fra, at du går videre med mine ting.

Rikke Kildevæld: Det er urimeligt for mig, at vi skal sidde i den her situation igen.

Betina: Vil det hjælpe, at jeg taler med Ellids Kristensen igen?

Rikke Kildevæld: Nej. Det er definitivt.

Betina: Ved du hvad - nu siger jeg noget, jeg normalt ikke siger. Det er ikke rettet mod dig personligt, men mod hele systemet: Men Fuck You.

Rikke Kildevæld: Skal vi så sige, at forløbet er afsluttet her!

Betina: Nej. Jeg ønsker bestemt ikke at afslutte forløbet. Skal du skrive noget, så skal det være, at I har afsluttet forløbet.

Rikke Kildevæld: OK.

Betina: (Mimrede med læberne og kunne næsten ikke tale på grund af grædefærdighed): Nu kan jeg ikke mere.

Jeg rejste mig, gav hende hånd og sagde farvel - og gik.

* * *

15. januar 2008.

Modtog brev fra Sexologisk Klinik dateret 14. januar 2008:

Kære Gry Betina Hvejsel.

Vi har drøftet din sag her på klinikken, og du vil snarest få tilsendt en tid hos overlæge Ellids Kristensen.

Med venlig hilsen.

Rikke Kildevæld Simonsen psykolog.

* * *

Brevet frustrerede mig meget, da jeg følte mig som en kasterbold. Jeg vidste ikke, om jeg skulle grine eller græde.

Jeg fandt det underligt at sende et brev med et sådan nærmest intetsigende indhold. Der burde da i det mindste være anført en dato for samtalen med Ellids Kristensen og også gerne en oplysning om

hensigten med mødet med hende set i relation til den måde min sidste samtale med Rikke Kildevæld var forløbet, hvor hun totalt afviste behandling med henblik på en kønsskifteoperation.

Afsluttende bemærkninger

Til det sidste møde med Ellids Kristensen, mødte jeg op sammen med min dejlige hustru. Jeg havde haft en voldsom ubehagelig følelse over at skulle til dette møde, da jeg ved sidste møde havde fået gjort klart at jeg ALDRIG skulle kunne forvente deres godkendelse. Jeg følte mig, som da jeg skulle i landsretten i en sag om forældremyndighed over min datter.

Da vi bliver kaldt ind til mødet og får sat os ned i sofaen, præsenterer jeg min hustru for Ellids. Hendes næste spørgsmål er "Hvem af jer kører bilen?" - For hun kunne åbenbart lugte at jeg havde fået er par drinks (Da jeg var meget utilpas over mødet). Vi fortalte at det var Bodil, og hvorfor jeg havde følt at det var nødvendigt med disse drinks. Ellids Kristensens kommentar til dette var at "Du jo udviser en svag psyke, og det er jo ikke godt."

Alt i alt følte jeg at jeg fik en meget nedladende behandling, og da vi gik derfra var det med en følelse af ENDNU engang at være holdt for nar.

Da jeg er kommet ud på gangen, vender jeg om og går tilbage til Ellids Kristensens kontor, og udbeder mig akt-indsigt. Selvom jeg har rykket for det på mail, har jeg endnu ikke modtaget noget fra SK.

Det underlige er at der i mine personlige oplysninger på sundhed.dk, står at sagen stadig er åben... Selvom Ellids Kristensen har gjort det klart at jeg aldrig kommer i betragtning til diagnosen DF640 (Transseksuel)

Kærlig hilsen
Betina

Min hustru har givet mig lov til at bringe hendes oplevelser herunder.

En Journaliststuderende lavede i marts en artikel om Betina og behandler teamet på SK. [Se hele artiklen her.](#)

Her et uddrag om:
Klart defineret regelsæt

Jørgen Bech-Jessen sidder i den instans, der anbefaler og godkender de transseksuelle inden de sendes videre i systemet. Og da det er store beslutninger som berører mennesker dybt, har Sundhedsstyrelsen formuleret nogle retningslinjer, for hvordan de transeksuelle bør behandles. Netop disse retningslinjer følger psykologerne i deres arbejde, fortæller Jørgen Bech-Jessen, og gør det klart, at sagsforløbet er et spil mellem følelser og jura: "Vi er bundet af vores offentlige mandat, og følger det offentlige regelsæt. Der forpligter os til at hjælpe den transseksuelle kvalificeret. Vi må derfor tage stilling til om der er tale om en vedvarende problemstilling, så personen kan få den rigtige hjælp."

Udgangspunktet er gennem samtaler at vurdere, om kønsskiftet kan føre til et ordentligt liv for klienten, derfor skal personen opfylde en række psykologisk krav for at overhovedet at komme i betragtning til en operation. "Vi har flere samtaler med klienten, hvor vi finder ud af, hvad det er for en person. Er personen i stand til at føre et ordentligt liv, som det ønskede køn. Er der psykisk stabilitet. Vi godkender ikke psykisk syge. De skal have en stærk psyke, ikke være begavelsesmæssigt uformående. Derefter tager vi så stilling til, hvor udtalt lidelsesmomentet er." Jeg er af den overbevisning at med de regelsæt kan de helgardere sig mod enhver videre behandling.

I øvrigt har min hustru følgende bemærkninger til det sidste møde med Ellids Kristensen.

Til den sidste samtale på SK, spurgte jeg om det ville være i orden at jeg tog med som bisidder, da jeg ønskede at opleve miljøet på nært hold. Havde da vendt og hørt en del om Sk gennem Betina's beretninger når hun havde været afsted. Dog med et neutralt øre, da jeg mener det er vigtigt at man hører begge parter side i en sag. Er vant til at bruge en god portion empati gennem flere år i ældreplejen. Derfor var det vigtigt for mig at se det lidt fra den anden side og til min forundring virkede det ikke som om empati eller indlevelsesevnen blev brugt fra stedets side. Det virkede, med det jeg så og hørte, som om det var et overbebyrdet sted med mange sager liggende (kunne se der lå nogle bunker af sagsmapper på psykologens bord). Samtalen forløb kort og afdæmpet med besked om til sidst, at nu havde hun ikke mere tid. Der var et par udsaglige små angreb undervejs fra psykologens side. Men da vi gik ud derfra havde jeg en fornemmelse af, at det ikke havde haft noget formål, at vi havde været der. Inden vi gik derfra bestilte Betina aktindsigt, som dog aldrig er dukket op.

/Bodil